

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Casir Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Savciuc Iuri xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 26.08.2021-07.02.2022;

instanța de apel: 28.02.2022-17.05.2022;

instanța de recurs: 28.07.2022 – 13.12.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 07 februarie 2022, a fost admisă cererea inculpatului *Savciuc Iuri Ion* și încetat procesul penal în cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, în temeiul intervenirii actului de amnistie.

A fost admisă cererea lui *Ceban Serghei* privind retragerea acțiunii civile depusă împotriva lui *Savciuc Iuri* referitor la încasare a sumei de **5000**, explicând părților că, retragerea acțiunii împiedică intentarea ulterioară a aceleiași acțiuni în cadrul procesului civil, în privința aceleiași persoane, pe aceleași temeuri.

S-a încasat de la *Savciuc Iuri* în beneficiul *Statului* suma de **320** lei cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest cererea procurorului s-a respins ca neîntemeiată.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt:

Savciuc Iuri la 20.06.2021, aproximativ la ora 15 și 30 min., aflându-se la terasa barului „Soltanici Larisa” din s. xxxx, r-nul Criuleni,

adică într-un loc public, fără nici un motiv, din intenții huliganice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, având intenția comiterii unui act de huliganism, însoțit de aplicarea violenței asupra persoanei, încălcând ordinea publică, lezând normele de drept și morale de comportare în societate, care asigură securitatea personală a cetățenilor, a inițiat un conflict cu Ceban Serghei, după care i-a aplicat o lovitură cu o sticlă de bere în regiunea capului, provocându-i o vătămare corporală neînsemnată sub formă de plagă în regiunea parietală stângă.

Acțiunile inculpatului *Savciuc Iuri*, au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor calificativi - ” *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, comisă cu alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale*”.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Criuleni, *Rapeșco Ivan*, care a solicitat casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatul *Savciuc Iuri* sa fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, iar conform art.90 din Codul penal, să-i fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.

În baza Legii nr.243 din 24.12.2021 „Privind amnistia in legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, *Savciuc Iuri* să fie liberat de executarea pedepsei stabilite, conform art. 107 din Codul penal, sentința urmând a fi adoptată în corespundere cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 2) din Codul de procedură penală.

3.1. În susținerea argumentelor invocate partea acuzării a invocat că, la aplicarea Legii privind amnistia instanța de fond urma să constate vinovăția inculpatului în comiterea faptei încriminate, cu stabilirea unei pedepse penale, identificată ca rezultat al individualizării pedepsei, ulterior a libera inculpatul de la executarea pedepsei în temeiul actului de amnistie, pronunțând în acest sens sentința de condamnare în temeiul art. 389 alin.(4), pct. 2) Cod de procedura penală, și cu expunerea ulterioară asupra chestiunilor prevăzute la art.385 Cod de procedura penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, a fost admis din alte motive apelul procurorului, casată sentința, inclusiv și din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, conform modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Procesul penal de învinuirea lui *Savciuc Iuri* de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal s-a încetat în conformitate cu art.2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (nr.243 din 24.12.2021, Monitorul Oficial nr.325 - 333 din 31.12.2021).

S-a admis cererea lui *Ceban Serghei* privind retragerea acțiunii civile depuse împotriva lui *Savciuc Iuri* de reparare a prejudiciului.

S-a încasează de la *Savciuc Iuri* în beneficiul statului **320** lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, fapta prejudiciabilă a fost comisă de inculpat la 20 iunie 2021, iar urmărirea penală a fost începută prin ordonanța din 11 august 2021, însă cu toate acestea în sentința pronunțată în prezenta cauză penală de către instanța de fond s-a indicat că a fost pronunțată la 07 februarie 2021, ceea ce nu corespunde realității, or după cum urmează din materialele cauzei penale sentința în fapt a fost pronunțată la 07 februarie 2022.

Circumstanța dată deși nu a constituit motivul apelului, instanța de apel în scopul înlăturării erorii respective, a considerat necesar de a admite din alte motive apelul declarat și a casa sentința inclusiv din oficiu, în conformitate cu art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, menționând că fără desființarea sentinței, eroarea instanței de fond nu poate fi reparată în instanța de apel.

Cu referire la argumentele procurorului referitor la pronunțarea eronată de către instanța de fond a sentinței de încetare a procesului penal în temeiul intervenirii actului de amnistie, instanța de apel a conchis că nu sunt fondate.

Instanța de apel a stabilit că în prima instanță cauza penală a fost examinată, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Inculpatul Savciuc Iuri nu are antecedente penale, și-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, concomitent în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond și-a manifestat acordul în scris în vederea aplicării actului de amnistie, și a conchis că inculpatul nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 6 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, privind aplicarea art. 2 din legea menționată.

Instanța de apel a reținut că în prezenta cauza penală sunt prezente toate circumstanțele ce permit încetarea procesului penal în privința inculpatului pe parcursul judecării cauzei penale în instanța de judecată potrivit prevederilor art. 391 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, iar reglementarea procesuală se regăsește la art. 332 alin. (1), (5), 285 alin. (2),(3), 275 pct. 4) Cod de procedură penală, fiind aplicabile la orice etapa procesului penal.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentele acuzatorului de stat precum că, instanța de fond urma să adopte sentința de condamnare potrivit prevederilor art. 389 alin.(4), pct. 2) Cod de procedură penală, cu recunoașterea inculpatului vinovat și stabilirii acestuia pedepsei penale prevăzută de sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, or propunerea procurorului este valabilă și aplicabilă situației procesuale în care pe parcursul judecării cauzei penale inculpatul nu depune cerere scrisă cu privire la încetarea procesului penal în temeiul actului de amnistie și/sau pretinde la achitarea sa pledând nevinovat, iar în urma cercetării judecătorești vinovăția acestuia se constată dincolo de dubii rezonabile.

În aceste circumstanțe, nefiind expus în forma scrisă și expresă acordul inculpatului la încetarea procesului penal urmarea actului de amnistie, nu sunt întrunite prevederile art. 332 alin. (5) coroborat cu art. 285 alin. (2), (3), 275 pct. 4) Cod de procedura penală cu privire la încetarea procesului penal pe parcursul judecării cauzei în instanța de judecată, iar pe cale de consecință sunt aplicabile prevederile art. 389 alin.

(4) pct. 2) Cod de procedură penală privind pronunțarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei penale și liberarea de la executarea ei urmarea intervenirii actului de amnistie.

Tot această rezultă și din prevederile art.332 alin.(5) Cod de procedură penală, în conformitate cu care, în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Astfel, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei penale în instanța de judecată a intervenit actul de amnistie și inculpatul întrunește criteriile de aplicare, însă nu depune cerere de încetarea procesului civil (nu exprimă expres acordul la aplicarea amnistiei), procedura judecării cauzei penale continua în mod obișnuit, iar în final, după caz, poate fi adoptată sentința de condamnare reglementată de art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală.

Cât privește argumentul apelantului precum că, *amnistia, conform art.107 alin. (2) Cod penal, nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate, și din acest motiv la cererea inculpatului privind aplicarea legii cu privire la amnistie, instanța de judecată nu poate adopta sentința de încetarea a procesului penal, ci numai sentința de condamnare cu stabilirea și ulterior de liberarea inculpatului de executarea pedepsei, soluționând la adoptarea acestei sentințe și celelalte chestiuni a procesului penal*, instanța de apel a constată că, într-adevăr amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate.

Cu toate acestea, prevederile art.107 alin.(2) Cod penal, nu constituie circumstanța de drept determinantă pentru interzicerea instanței judecătorești să adopte sentința de încetare a procesului penal în cazul intervenirii amnistiei și întrunirii de către inculpat tuturor criteriilor legii cu privire la amnistia și depunerii de către inculpat pe parcursul judecării cauzei penale cererii privind încetarea procesului penal în temeiul actului de amnistie.

Instanța de apel a statuat că legiuitorul prin prevederile art.397 Cod de procedură penală a prevăzut că, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: 1) hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei; 2) hotărârea cu privire la confiscarea specială; 3) hotărârea cu privire la corpurile delictive; 4) hotărârea cu privire la măsurile de ocrotire; 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare; 6) dispoziția referitoare la procedura și termenul declarării apelului sau a recursului împotriva sentinței, după caz.

Astfel, având în vedere că încetarea procesului penal în temeiul actului de amnistie nu este încetarea procesului penal pe motiv de reabilitare, prin sentința de încetare a procesului penal pronunțată în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pot fi soluționate după caz, și alte chestiuni prevăzute la art.397 Cod de procedură penală.

Din acestea argumente, alegațiile apelantului în sensul formulat în apel, nu sunt fondate și nu pot fi reținute de către instanța de apel ca temei de casarea sentinței contestate.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a reținut că în ședința de judecată a instanței de fond la 19 ianuarie 2022, partea vătămată Serghei Ceban a comunicat că pretenții materiale și morale față de inculpat nu are, i-a fost restituit prejudiciul total în sumă de 5000 lei, respectiv și-a retras acțiunea civilă înaintată față de inculpat, motiv pentru care a admis cererea de retragere a acțiunii civile.

Cu referire la cheltuielile judecată, instanța de apel ținând cont de prevederile art. art. 227- 229 Cod de procedură penală a conchis că sarcina suportării cheltuielilor în legătură cu efectuarea Raportului de expertiză judiciară privind constatarea gradului leziunilor corporale ale părții vătămate Ceban Serghei (f. d. 29-30) urmează a fi puse pe seama infractorului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul Casir Alexandru, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care potrivit prevederilor art. 389 alin.(4), pct.2) Cod de procedură penală coroborat cu art. 107 alin.(l) Cod penal, inculpatul Savciuc Iuri recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să fie liberat de executarea pedepsei în baza art. 2 din Legea nr. 243 din 24.12.2021, privind Amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

5.1. În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- instanța de apel în conținutul deciziei din 17 mai 2022, încetează procesul penal în privința inculpatului Savciuc Iuri, conform art. 2 al Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței R. Moldova. O astfel de argumentare a instanței de apel contravine însă normelor procedural-penale, instanța de apel urma să aplice în speță o sentință de condamnare a inculpatului cu numirea unei pedepse și liberarea ulterioară de executarea acesteia în legătură cu intervenirea legii cu privire la amnistie;

- cât privește adoptarea unei sentințe de încetare a procesului pe motivul intervenirii amnistiei, aplicarea amnistiei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art. 391 Cod de procedură penală;

- în acest sens este eronată poziția instanței de apel cu referire la încetarea procesului penal în temeiul art. 391 alin. (l) pct.6 Cod procedură penală - existența altor circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să*

admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunțat, ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește *chestiunile de drept* pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, *hotărârea instanței de apel urmează a fi desfășurată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.*

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului ordinar declarat, se reține că titularul invocă incidența cazurilor de casare prevăzute la pct. 6), 10), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă, că criticele procurorului, în esență, se referă la deficiențele părții dispozitive a deciziei pronunțate de instanța de apel, relevând că instanța vădit greșit a formulat soluția, fiind în fond de acord cu aplicarea, în prezența speță a Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la

proclamarea independenței Republicii Moldova, în privința inculpatului *Savciuc Iuri*.

Verificând criticile expuse de recurent, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, la caz fiind incident temeiul de casare, prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând cauza în ordine de apel, *a adoptat o decizie care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, erori de drept ce nu pot fi corectate în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

Așadar, Colegiul penal lărgit reiterează că la întocmirea unei hotărâri, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. art. 385 și 397 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar conținutul ei se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea*.

Totodată, potrivit art. 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă printre altele și motivele adoptării soluției date.

La caz, prin sentința a fost încetat procesul penal în cauza penală de învinuire a lui *Savciuc Iuri* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, în temeiul intervenirii actului de amnistie.

S-a admis cererea părții vătămate Ceban Serghei privind retragerea acțiunii civile depusă împotriva lui *Savciuc Iuri* referitor la încasarea sumei de 5000.

S-a încasat de la Savciuc Iuri în beneficiul Statului suma de 320 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest cererea procurorului s-a respins ca neîntemeiată.

Criticând netemeinicia sentinței, apel a declarat procurorul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă 3 ani închisoare, iar conform art.90 Cod penal, să-i fie suspendată executarea pedepsei și stabilit un termen de probațiune de 3 ani, cu absolvirea de executarea pedepsei în temeiul Legii nr. 243 cu privire la amnistie.

Instanța de apel expunându-se asupra solicitărilor invocate de către părți a conchis că sentința urmează a fi casată integral, inclusiv din oficiu în baza art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală și a dispus încetarea procesului penal pe învinuirea înaintată în privința *Savciuc Iuri* în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, în conformitate cu art. 2 alin. (1), (3) al Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală.

Astfel, conform art. 107 alin. (1) Cod penal, *amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.*

Ținând cont de faptul că solicitarea de aplicare a actului de amnistie a intervenit la faza de judecare a cauzei în instanța de fond, instanțele de fond urmau a adopta și pronunța o hotărâre în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4), pct. 2) Cod de procedură penală, potrivit cărora se adoptă o sentință de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea în cazul amnistiei conform art.107 Cod penal, deoarece adoptarea unei sentințe de încetare a procesului penal conform art. 391 Cod de procedură penală, este posibilă până la începerea dezbaterilor judiciare în instanță (art. 345 Cod de procedură penală coroborat cu art. 350 Cod de procedură penală), în celelalte cazuri, hotărârea se adoptă în baza dispozițiilor art. art. 389-390 Cod de procedură penală.

Tot aici se menționează că, legiuitorul în prevederile art. 391 Cod de procedură penală (sentința de încetare a procesului penal), nu a statuat că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta o sentință de încetare a procesului penal în cazul aplicării actului amnistiei, ca de altfel și al prescripției.

Or, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art. 332 alin. (5), 384 Cod de procedură penală), doar în cadrul adoptării unei sentințe sau deciziei (instanței de apel) de condamnare, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului în condițiile prescise la art. art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală, spre deosebire de cele prevăzute în art. art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală).

Totodată, se reține că deși potrivit dispozitivului a decis casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în același timp în partea descriptivă a deciziei sale instanța de apel reține că soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal în privința lui *Savciuc Iuri* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, în temeiul intervenirii actului de amnistie, este legală și întemeiată, fapt ce denotă prezența temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescise în art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile Legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, *Casir Alexandru*.

Se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2022, în cauza penală în privința lui **Savciuc Iuri xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 02 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena